

Side kunne fremkomme i Forbindelse med en samlet Ordning af det hele Forsvars-spørgsmaal. Ja, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds ryster paa Hovedet. Det vidner om, at han ikke har forstaaet det. Det er der nu ikke noget at sige til, han har Lov til at staa uforstaaende overfor det Svar, han selv har været med til. Men vi andre Medlemmer maa have Lov til at hævde, hvad der virkelig er det rigtige Forhold med Hensyn til Svaret. Og naar Kommissionen har udtrykt sig saaledes, at den ønsker ikke at fremme Sagen paa det nuværende Tidspunkt, og siger, at hvorvidt det under disse Omstændigheder maa anses for rigtigt at søge at faa gennemført saadanne Love, tyder det meget stærkt paa, at Forsvarskommissionen netop mener, at det for Tiden vilde være urigtigt, være sig fra Administrationens eller fra Lovgivningsmagtens Side at fremsætte et saadant Forslag.

Saa er der Spørgsmaalet om Bekostningen. Ja, det er man sluppen ret let over, man har ikke talt ret meget om det fra Reformpartiets Side. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds siger, at naar man vil Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne; vil man en Lønningslov, maa man ogsaa lukke Pengepungen op. Det ærede Medlem maa huske paa, at det er det, vi fra Venstres Side hidtil have haft imod den Slags Reform paa Militærvæsenets Omraade, dette netop, at man skulde lukke Pengepungen op. Men det gled det ærede Medlem meget let hen over, det ofrede han ikke mange Ord paa. Jeg kunde forstaa, om det ærede Medlem havde sagt, at dette er en Lønningsreform, som paakræves, men at man ogsaa maa huske paa, at naar en saadan Lønningsreform skal gennemføres, vil det koste Penge, mange Penge, og derfor kunde det synes en betænkelig Sag, men saa kunde han have motiveret Lønningsreformens Retfærdighed saa stærkt, at selv om de Ofre, som krævedes, vare saa store, og selv om man i øvrigt maatte være meget betænkelig ved at bringe saadanne Ofre, var der ikke noget at sige dertil, fordi hans Motivering af Kravet var saa udmærket god, at man maatte bøje sig for denne Motivering. Men hans Motivering deraf har ikke duet noget, han slap ganske let over Udgifterne, idet han sagde, at hvis man vil Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne. Det minder mig en lille Smule om de Ord, den højtærede Forsvarsminister brugte under Finanslovens 1ste Behandling, da han sagde, at hvad det koster, det er lige me-

get, naar bare Tøsen morer sig. Det brugte han den Gang, da der var Tale om, hvad private Folk selv syntes, at det var passende at ofre i politiske Øjemed. Saa synes jeg nok, at man saa meget stærkere kan bruge det mod den højtærede Forsvarsminister, naar han nu i et Tilfælde, hvor det er Staten, der skal betale derfor, fra sin Side lader, som Spørgsmaalet om Udgifterne er noget, der ikke har videre at sige, er noget, vi ikke skulle tale videre om, og som ikke spillede nogen stor Rolle for os; det, der er Sagen, er, at vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne.

Skønt det fra vor Side allerede i Forvejen er omtalt, skal jeg dog ganske kort minde om de meniges Stilling til dette Forslag. Jeg synes, det er nødvendigt netop af den Grund, at jeg føler mig aldeles overbevist om, at de menige aldrig nogen Sinde vare komne med i dette Forslag; dersom man havde næret ringeste Haab om at faa det trukket igennem uden deres Hjælp. Jeg mener, at den Gang, som Sagen har haft gennem de forskellige Stadier, vidner udmærket godt om, at det, jeg hævder her, er Tilfældet. Vi maa huske paa, at den 17. Januar, da den højtærede Forsvarsminister første Gang omtalte Sagen her i Tinget, nævnede han udtrykkelig de yngste Officerer og ikke noget som helst andet. Der blev ikke sagt et eneste Ord til os om andet, end at det var de yngste Officerers Lønningsforhold, det gjaldt. Og den Gang den højtærede Forsvarsminister fandt det belejligt at sprænge sit Parti paa dette Spørgsmaal, blev der heller ikke nævnt andet, end at det var de yngste Officerers Lønninger, det gjaldt. Maaske mærkede den højtærede Minister, at Stemningen for de yngste Officerers Lønningsforhold ikke var saa stærk, som han havde ventet. Forholdet er i hvert Fald det, at da han kom til Forsvarskommissionen med Sagen, mødte de yngste Officerer i Selskab med de lavest lønnede Embeds- og Bestillingsmænd ved Hæren og Søværnet. Da vare de allerede komne i noget Selskab, da vare de allerede komne ind i en Indpakning, da saa man ikke saa klart, at det var de yngste Officerer alene, det drejede sig om, men da mødte de med de lavest lønnede Embeds- og Bestillingsmænd under Armen. Men selv om de kom i et forholdsvis pænt Selskab, vilde Forsvarskommissionen jo alligevel ikke gøre nogen Indstilling, der gik i den Retning, som den højtærede Forsvarsminister ønskede. Derfor maatte de mar-